

Cardús: “A nosaltres ens toca arribar a port, perquè tenim pressa, molta pressa”

Enric Vila recorda Heribert Barrera i la seva coherència i pensament “ordenat”

El sociòleg i periodista Salvador Cardús ha afirmat avui amb contundència que “se’ns està acabant el temps” i ha afegit, referint-se a la metàfora del viatge a Ítaca, que “el camí ja està fet, doncs va ser el president Barrera qui va fer-lo. Ara a nosaltres ens toca arribar a port, perquè tenim pressa, molta pressa”.

Així doncs, amb Ítaca no només com a full de ruta sinó com a destí proper, el sociòleg de la UAB ha volgut presentar el volum “Tenim pressa, molta pressa” (Dèria Editors), un recull dels articles i intervencions punyents i patriòtiques de l’expresident del Parlament i d’ERC Heribert Barrera, així com un extracte de l’entrevista que li va fer el periodista i historiador Enric Vila al 2001 i un article homenatge del mateix periodista arran de la mort de Barrera, l’agost del 2011.

En l’acte, al qual ha assistit la vídua de Barrera, Cori Pellicer, i el polític i escriptor Amadeu Cuito, Cardús ha sentenciat: “Ens trobem amb una societat catalana que corre d’una manera desesperada cap a la independència, tant que ens està passant per sobre a tots”. “Barrera quedaria parat de com ha corregut el país en tant poc temps”, ha afegit.

El sociòleg ha evocat Barrera com una figura de “rigor i elegància” i l’ha definit com a un “home més científic que polític, precís i amb desig i passió pel país”. “El seu pensament era lliure, extraordinari, valent, gens atrapat per la correcció política”, ha matisat el sociòleg.

“Problemes i perspectives del catalanisme”

Un dels textos que més ha impressionat a Cardús és el del 1966 publicat a la revista “El Mirador”, titulat “Problemes i perspectives del catalanisme”, on Heribert Barrera mostra un discurs “gens reactiu” i que llegit avui “et deixa garratibat per la seva actualitat”, ha reconegut Cardús.

En aquest cèlebre text, l’expresident parla del castellà, els castellanoparlants, la immigració i de com Catalunya ha de ser un referent més basat en la “solidaritat per un projecte que es construeix”, amb una “adhesió i vinculació” i no pas, com ha dit Cardús, “un discurs d’arrels i del passat”.

“Deia que als immigrants si els tractem com a catalans serà el mitjà més eficaç de consolidar la seva integració. Això encara ara no tothom ho té clar. Hi ha gent que pensa que no hi ha prou amb sentir-te vinculat al projecte. El problema no són els que venen de fora, sinó que el tenim nosaltres”, ha dit Cardús, al·ludint a la polèmica sorgida arran de la publicació del llibre “Què pensa Heribert Barrera”, d’Enric Vila, al 2001, i que va fer que part de la societat el qualificués com a racista i xenòfob.

Cardús ha explicat també que en aquest text del 66, “es veu que ell era federalista, dels de veritat, volent la sobirania absoluta de Catalunya dins d’un context difícil, però de relació entre iguals amb els diferents pobles de la Península Ibèrica”. El sociòleg ha assegurat que “no és cert que el seu independentisme fos tardà. Es va mantenir fidel a una concepció valenta i radical de la sobirania dels catalans”.

Cardús ha reservat les paraules més dures per referir-se a l’enterrament del dirigent d’Esquerra Republicana: “Era una figura no considerada en la seva vàlua i fidelitat al país, ni al dia del seu enterrament. Allò que van fer al Parlament de Catalunya va semblar que encara continuava fent nosa. No es mereixia aquella cerimònia”.

Per la seva banda, el periodista **Enric Vila** ha recordat les estones que va passar entrevistant Barrera, un home “de poques paraules” i una persona de “pensament ordenat” que li va fer veure els vincles entre poder, periodisme i política. // **Nerea Rodríguez**